

всебічної оцінки рівня і динаміки абсолютної економічної ефективності виробництва, результатів виробничо-господарської і комерційної діяльності підприємства поряд з наведеними основними слід використовувати також специфічні показники, що відбивають ступінь використання кадрового потенціалу, виробничих потужностей, устаткування, окремих видів мінеральних ресурсів і т. п. Конкретні види ефективності можуть відрізнятися не лише за різноманітністю одержуваних результатів (ефектів) діяльності підприємства, про що уже зазначалося вище, але й залежно від того, які ресурси (застосовувані чи споживані) беруть для розрахунків. Застосовувані ресурси – це сукупність живої і уречевленої праці, а споживані ресурси - це поточні витрати на виробництво продукції.

Для будь-якого підприємства отримання фінансового результату означає визнання суспільством (ринком) результатів його діяльності або отримання прибутку від реалізації виробленого на підприємстві продукту у формі продукції, робіт або послуг. Для держави кінцевим фінансовим результатом діяльності комерційного підприємства є сплачені ним податки.

Фінансовим результатом основної діяльності для більшості підприємств, що функціонують у вітчизняній економіці, виступає виручка від реалізації, яка визначається на основі даних про відвантажену продукцію. Робити висновок про те, який кінцевий фінансовий результат отриманий за підсумками продажів, можна тільки на основі врахування податків та собівартості.

Отже, показники економічної ефективності є найважливішими інструментами реалізації економічної політики на рівні підприємств, регіонів, національної економіки. На рівні підприємств вони є ключовим засобом обґрунтування управлінських рішень з організації інвестиційної діяльності, оптимізації витрат ресурсів, удосконалення цінової політики. На рівні регіонів і національної економіки показники економічної ефективності покликані бути основою обґрунтування інвестиційної політики, управління системою кредитування, вдосконалення оподаткування.

УДК 338.16

Оксана Бакалюк – ст. гр. ОВ–308

Технічний коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, Україна

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Науковий керівник: Семчишин Є. В.

Oksana Bakalyuk, student

Technical college of Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

IMPACT ON INNOVATION COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES

Scientific supervisor: Semchyshyn Ye. V.

Конкурентоспроможність – це здатність підприємства перевершити конкурентів у ринкових умовах. Для кожного підприємства є важлива його частка на

ринку. Що саме потрібно підприємству для підсилення конкурентоспроможності? Які характеристики можуть її покращити?

Конкурентоспроможність можна оцінювати шляхом порівняння конкурентних позицій декількох підприємств на одному ринку. Для цього оцінюються такі параметри:

- Технології;
- Потенційні можливості обладнання;
- Рівень інновацій;
- Рівень персоналу;
- Система управління;
- Стан комунікацій;
- Рівень маркетингової політики та ін. параметрів.

Важливим фактором підвищення конкурентоспроможності є інновація. Інновація – це створення нового, яке забезпечує підвищення якості продукції чи послуг згідно з потребами ринку. Ця діяльність направлена на підвищення якості продукції, технологій та організації виробництва.

На інновації в 2016 році підприємства витратили 92,2 млн. грн., у т.ч. на придбання обладнання та програмного забезпечення, машин - 84,1 млн. грн. (91,2% загального обсягу інноваційних витрат), на внутрішні науково-дослідні розробки – 4,9 млн. грн. (5,3%), придбання інших зовнішніх знань, нових технологій – 0,7 млн. грн. (0,8%).

Найважливішим джерелом фінансування інновацій залишаються власні кошти підприємств – 70,1 млн. грн., тобто, 76% загальної суми витрат на інновації. Обсяг коштів іноземних інвесторів становив 15,4 млн. грн. (16,7%), кредитів – 6,7 млн. грн. (7,3%).

Загалом реалізація інноваційної політики як основи конкурентоспроможності в Україні відбувається через спеціально визначені центральні органи влади, до складу яких слід віднести: Державне агентство з інновацій, науки та інформатизації України; Державна комісія з інвестицій та здійснення управління вітчизняними проектами України; Державне агентство з управління корпоративними правами та відповідним майном в Україні; Міністерство економічного розвитку та торгівлі України; Міністерство освіти і науки; інші органи влади, що виконують окремі повноваження в межах своєї компетенції.

Вироблення і функціонування інвестиційно-інноваційної моделі економіки недоцільне без використання державою відповідних стимулів, і, в першу чергу фінансового характеру. Обумовлено це й тим, що інвестиційні кошти в інновації є завжди ризиковими, а очікувані доходи мають його компенсувати. Водночас, різні форми підтримки з боку держави покликані «здешевити» величину інвестиційних коштів в інновації.

Суттєвою складовою вітчизняних інноваційних систем є розвинута інфраструктура, що відображає залежність між виробником і споживачем. Не менш важливим є розробка та забезпечення механізму функціонування чіткого

інформаційного мікро і макросередовища на основі застосування різних видів обчислювальної техніки та інших телекомунікаційних засобів.

При цьому перспективною є створення системи постійно діючого моніторингу ситуації, яка буде оцінювати інноваційний потенціал (інтелектуальні та інші ресурси), інноваційні структури (організації, підприємства, інфраструктуру) та інноваційну діяльність (результати розробки інновацій, їх впровадження).

Проведені дослідження свідчать, що інноваційний підхід до економічного розвитку стає тією основою, яка визначає економічну силу держави, її конкурентоспроможність та перспективи на глобальному ринку. При наявності великих перешкод (нестача фінансових ресурсів, недостатність державної підтримки, недосконалість нормативно- правової бази, непривабливість національних підприємств для інвесторів) найважливішим завданням уряду нашої держави є забезпечення активнішого переходу вітчизняної економіки з інерційного стану на інноваційний напрям розвитку.

Згідно з проведеними дослідженнями можна стверджувати, що будь-які намагання щодо вдосконалення зумовлювали постійні зміни в нашому законодавстві та наявність протиріч у ухвалених актах. Це створює відповідні проблеми у процесі інноваційного розвитку вітчизняної економіки та зниження інвестиційного клімату в країні. Враховуючи конфлікт інтересів за умови іноземного інвестування, необхідно розглядати не тільки проблему формування певного правового інвестиційного простору, а й правового захисту інтересів держави у процесі залучення інвестицій з інших держав.

Таким чином, ефективність розвитку будь-якої країни в значно залежить від масштабів упровадження новітніх наукових знань та є неможливим без правового, інформаційного та фінансового забезпечення, що спричиняє до необхідності значних перетворень у фінансових механізмах, відносинах державного та ринкового стимулювання переходу до її інноваційного розвитку та підвищення конкурентоспроможності.

УДК 336

Уляна Барабан – ст. гр. ПФ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Науковий керівник: к.е.н., старший викладач Бажанова Н.В.

Uliana Baraban, student

Ternopil Ivan Puluji National Technical University, Ukraine

METHODS OF OPTIMIZATION OF FINANCIAL RESOURCES OF THE ENTERPRISE

Scientific supervisor: PhD, Senior Lecturer Bazhanova N.V.

Фінансові ресурси підприємства виступають основою його функціонування і забезпечують взаємодію інших видів ресурсів: матеріальних, трудових, інформаційних